

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego W. L.. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 114,92% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 20 lat, 5 miesięcy i 5 dni (245 miesięcy), okresy nieskładkowe w ilości: 0 lat, 1 miesiąc, 13 dni (1 miesiąc).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,26 \text{ złotych}$

$(245 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.403,05 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 372,37 \text{ złotych}$

$(1 \text{ miesiąc nieskładkowy} \times 0,7\%) : 12 \times 1.403,05 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 0,84 \text{ zł}$

RAZEM = 592,47 złotych

$592,47 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 123.826,23 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 47 plik II akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 48 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 49 plik II akt ZUS/

Decyzją ostateczną z dnia 28 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 6 lipca 2015 r. przyznał W. L. emeryturę od 1 lipca 2015 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1.903,98 zł.

/decyzja – k. 60 – 61 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. L.. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 115,53% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 20 lat, 5 miesięcy i 5 dni (245 miesięcy), okresy nieskładkowe w ilości: 0 lat, 1 miesiąc, 13 dni (1 miesiąc).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,26 \text{ złotych}$

$(245 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.410,49 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 374,34 \text{ złotych}$

$(1 \text{ miesiąc nieskładkowy} \times 0,7\%) : 12 \times 1.410,49 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 0,85 \text{ zł}$

RAZEM = 594,45 złotych

594,45 złotych x 209 miesięcy (średnie dalsze trwanie życia) = 124.240,05 złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku).

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 71 plik II akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 72 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 73 plik II akt ZUS/

W. L. uznał w/w decyzje za krzywdzące i w dniach 25 września 2015 r. oraz 16 lutego złożył odwołania od w/w decyzji i wniósł o ponowne przeliczenie kapitału początkowego i emerytury.

/odwołanie – k. 2, k. 2 w aktach VIII U 524/16, k. 2 w aktach VIII U 2773/15/

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 7 – 8, k. 3 w aktach VIII U 524/16, k. 7 - 9/

Postanowieniem z dnia 24 sierpnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 219 k.p.c. połączył sprawę VIII U 524/16 ze sprawą VIII U 2772/15 do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/postanowienie – k. 12 w aktach VIIIU 524/16/

Zarządzeniem z dnia 2 listopada 2015 r. połączono sprawę VIII U 2773/15 ze sprawą VIII U 2772/15 celem rozpoznania i rozstrzygnięcia.

/zarządzenie – k. 11 w aktach VIII 2773/15/

Wnioskodawca na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016 r. wniósł o uwzględnienie wynagrodzenia wskazanego w legitymacji ubezpieczeniowej za 1969 r. i 1970 r., uwzględnienie za rok 1973 r. podczas zatrudnienia w (...) Laboratorium (...) wynagrodzenia wpisanego w legitymacji ubezpieczeniowej x 3, gdyż był tam zatrudniony właśnie przez 3 miesiące. Ubezpieczony zakwestionował wysokość wynagrodzeń przyjętych w (...) Spółdzielni Budownictwa (...).

/protokół rozprawy z dnia 24 sierpnia 2016 r. – 00:02:10 – 00:29:12 – płyta CD – k. 33/

Ubezpieczony na rozprawie w dniu 20 marca 2017 r. wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu emerytury składnika wynagrodzenia tj. dodatku funkcyjnego czy premii, wynikającego ze świadectwa pracy z okresu zatrudnienia od 1 grudnia 1974 r. do 31 października 1975 r., w wysokości 1598 zł przeciętnie.

/protokół rozprawy z dnia 20 marca 2017 r. – 00:00:41 – 00:08:22 – płyta CD –k. 75/

Na rozprawie w dniu 15 maja 2017 r. ubezpieczony wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu podstawy wymiaru świadczenia wynagrodzeń w M., (...) Oddział w Ł., w (...) Spółdzielni Budownictwa (...) na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

/protokół rozprawy z dnia 15 maja 2017 r. – 00:08:35 – 00:14:55 – płyta CD – k. 80/

Ostatecznie na rozprawie w dniu 27 września 2017 r. ubezpieczony wniósł o uwzględnienie przy wyliczaniu podstawy wymiaru świadczeń wynagrodzeń na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej.

/protokół rozprawy z dnia 27 września 2017 r. – 00:25:55 – 00:27:02/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. L. urodził się w dniu (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 6 lipca 2015 r. wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 6 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 19 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił wartość kapitału początkowego W. L.. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 114,92% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 20 lat, 5 miesięcy i 5 dni (245 miesięcy), okresy nieskładkowe w ilości: 0 lat, 1 miesiąc, 13 dni (1 miesiąc).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,26 \text{ złotych}$

$(245 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.403,05 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 372,37 \text{ złotych}$

$(1 \text{ miesiąc nieskładkowy} \times 0,7\%) : 12 \times 1.403,05 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 0,84 \text{ zł}$

RAZEM = 592,47 złotych

$592,47 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 123.826,23 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 47 plik II akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 48 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 49 plik II akt ZUS/

Decyzją o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej z dnia 21 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 6 lipca 2015 r. przyznał W. L. emeryturę od 1 lipca 2015 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1.903,98 zł.

/decyzja – k. 53 - 54 plik II akt ZUS/

Decyzją ostateczną z dnia 28 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 6 lipca 2015 r. przyznał W. L. emeryturę od 6 lipca 2015 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1.903,98 zł.

/decyzja – k. 60 – 61 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. L.. Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 115,53% przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 20 lat, 5 miesięcy i 5 dni (245 miesięcy), okresy nieskładkowe w ilości: 0 lat, 1 miesiąc, 13 dni (1 miesiąc).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,26 \text{ złotych}$

$(245 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.410,49 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 374,34 \text{ złotych}$

$(1 \text{ miesiąc nieskładkowy} \times 0,7\%) : 12 \times 1.410,49 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 0,85 \text{ zł}$

RAZEM = 594,45 złotych

$594,45 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 124.240,05 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 71 plik II akt ZUS, ustalenie wartości kapitału początkowego – k. 72 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 73 plik II akt ZUS/

W toku postępowania sądowego decyzją z dnia 19 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 1 stycznia 2016 r. przeliczył W. L. emeryturę od 1 lipca 2015 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1.910,34 zł.

/decyzja – k. 74 – 75 plik II akt ZUS/

W decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r. organ rentowy przeliczył emeryturę przyjmując wynagrodzenie za okres od 3 listopada 1975 r. do 31 grudnia 1975 r. na podstawie angażu z (...). Nadal przyjęto wynagrodzenie minimalne za okresy od 6 września 1967 r. do 15 listopada 1968 r. ((...) nr 2) i od 12 grudnia 1985 r. do 28 lutego 1986 r. ((...)).

/pismo procesowe – k. 16/

Decyzją z dnia 27 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił wartość kapitału początkowego W. L.. Do obliczenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od 1 stycznia 1969 r. do 31 grudnia 1978 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 117,09%.

Do ustalenia wartości kapitału przyjęto okresy składkowe w ilości: 20 lat, 5 miesięcy i 5 dni (245 miesięcy), okresy nieskładkowe w ilości: 0 lat, 1 miesiąc, 13 dni (1 miesiąc).

Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 roku została wyliczona w następujący sposób:

$293,01 \text{ złotych} \times 74,83\% \text{ (współczynnik proporcjonalny)} = 219,26 \text{ złotych}$

$(245 \text{ miesięcy składkowych} \times 1,3\%) : 12 \times 1.429,54 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 379,40 \text{ złotych}$

$(1 \text{ miesiąc nieskładkowy} \times 0,7\%) : 12 \times 1.429,54 \text{ złotych (podstawa wymiaru)} = 0,86 \text{ zł}$

RAZEM = 599,52 złotych

$599,92 \text{ złotych} \times 209 \text{ miesięcy (średnie dalsze trwanie życia)} = 125.299,68 \text{ złotych (kapitał początkowy na dzień 1.01.1999 roku)}$.

/decyzja o ustaleniu kapitału początkowego – k. 92 – 93 plik II akt ZUS, obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego – k. 94 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 3 lutego 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. – w związku z przeliczeniem kapitału początkowego – przeliczył W. L. emeryturę od 1 września 2016 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Wysokość emerytury obliczono zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS: podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Wysokość emerytury wyniosła 1.931,25 zł.

Niniejszą decyzją ustalono nową wysokość świadczenia w oparciu o ponowne ustalenie kapitału początkowego (uwzględniono w podstawie wymiaru świadczenia angaże z Archiwum Zakładowego za lata 1969 – 1970, karty wynagrodzeń za lata 1973 – 1974).

/decyzja – k. 95 – 96 plik II akt ZUS/

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 11 maja 2017 r. wskazał, że w roku 1973 r. do podstawy wymiaru świadczenia uwzględniono w oparciu o legitymację ubezpieczeniową kwotę 56.079 zł (tj. wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1973 r. do 29 września 1973 r. – zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...)) oraz w oparciu o karty wynagrodzeń kwotę 13.845 zł (tj. wynagrodzenie za okres od 6 października 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. – zatrudnienie w (...) Oddział w Ł.) – łącznie 69.924 zł.

W roku 1974 do podstawy wymiaru świadczenia uwzględniono w oparciu o karty wynagrodzeń kwotę 57.726 zł (tj. wynagrodzenie za okres od 1 stycznia 1974 r. do 31 grudnia 1974 r. – zatrudnienie w (...) Oddział w Ł.) oraz w oparciu o legitymację ubezpieczeniową kwotę 2.600 zł (tj. wynagrodzenie za okres od 1 grudnia 1974 r. do 31 grudnia 1974 r. – zatrudnienie w Wojewódzkim Biurze (...) w Ł.) – łącznie 60.326 zł.

Brak podstaw do uwzględnienia premii przeciętnej brutto 1.598 zł wykazanej w świadectwie pracy z 31 października 1975 r.

Za okres odbywania zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1971 r. do 17 lipca 1972 r. wnioskodawca nie udowodnił faktu otrzymywania wynagrodzenia, tym bardziej nie udowodnił faktu odprowadzania składek na ubezpieczenie społeczne. Załączone zaświadczenie z Wojskowej Komendy Uzuppełnień potwierdza jedynie okres odbywania zasadniczej służby wojskowej, który to okres został uwzględniony przez organ rentowy.

Za okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni Budownictwa (...) od 3 listopada 1975 r. do 31 marca 1977 r. przyjęto w 1975 r. kwotę 5.220 zł (w oparciu o umowę o pracę z dnia 3 listopada 1975 r. na kwotę 2.700 zł miesięcznie) natomiast w pozostałych latach – w oparciu o wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej 1976 r. – 64.189 zł i 1977 r. – 23.598 zł.

Za okres zatrudnienia od 2 kwietnia 1986 r. do 31 maja 1988 r. w Spółdzielni (...) wysokościowe” A. G., W. S. przyjęto kwoty potwierdzone przez organ rentowy:

-1986 r. – 174.700 (wynagrodzenie 04-12) + 17.500 zł zasiłek chorobowy za okres od 5 maja 1986 r. do 8 czerwca 1986 r.,

-1987 r. – 180.944 (wynagrodzenie 01-12) + 11.448 zł zasiłek chorobowy za okres od 6 maja 1987 r. do 6 czerwca 1987 r.

-1988 r. – 51.040 (wynagrodzenie 01-05) + plus 35.787 zł zasiłek chorobowy za okres od 18 lutego 1988 r. do 18 kwietnia 1988 r.

Za okres zatrudnienia od 29 marca 1989 r. do 7 lipca 1989 r. Zakład (...) przyjął kwotę potwierdzoną przez organ rentowy – 142.800 zł.

/pismo procesowe – k. 77/

Wnioskodawca był zatrudniony w Biurze (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku pomoc techniczna w okresie od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r. Ubezpieczony podczas zatrudnienia otrzymywał wynagrodzenie w wysokości:

- od 24 lutego 1969 r. - 900 zł miesięcznie plus premia,

- od 1 stycznia 1970 r. – 1.100 zł miesięcznie plus premia regulaminowa.

/świadczenie pracy – k. 5 plik I akt ZUS, k. 11, angaże – k. 11, akta osobowe w kopercie – k. 38/

Ubezpieczony był zatrudniony w P.P.P.M.B. (...) w Ł. w okresie od 1 kwietnia 1971 r. do 29 września 1973 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku asystenta projektanta.

/świadczenie pracy – k. 6 plik I akt ZUS/

W okresie od 27 października 1971 r. do 17 lipca 1972 r. ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/zaświadczenie – k. 67/

W okresie od 6 października 1973 r. do 30 listopada 1974 r. wnioskodawca pracował w (...) Oddział w Ł. na stanowisku asystenta projektu. Podczas zatrudnienia ubezpieczony uzyskał wynagrodzenie w 1973 r. w wysokości 6.245 zł, w 1974 r. w wysokości 65.326 zł.

/świadczenie pracy – k. 7 plik I akt ZUS, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 43 plik I akt ZUS, k. 11, akta osobowe – k. 43/

Następnie od 1 grudnia 1974 r. do 31 października 1975 r. wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Wojewódzkim Biurze (...) w Ł. na stanowisku kalkulatora. W 1974 r. uzyskał wynagrodzenie w wysokości 2.600 zł, w 1975 r. uzyskał wynagrodzenie w wysokości 46.250 zł.

/świadczenie pracy – k. 8 – 9 plik I akt ZUS, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 11, k. 43 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony był zatrudniony w (...) Spółdzielni Budownictwa (...) od 3 listopada 1975 r. do 31 marca 1977 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego asystenta projektanta. W trakcie zatrudnienia otrzymywał następujące wynagrodzenie:

- w 1975 r. – 5.220 zł,

- w 1976 r. – 64.189 zł,

- w 1977 r. 23.598 zł.

/świadczenie pracy – k. 134, legitymacja ubezpieczeniowa – k. 11, akta osobowe – k. 11/

Wnioskodawca w okresie od 21 czerwca 1977 r. do 8 września 1978 r. w Przedsiębiorstwie (...) był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku starszego majstra.

/świadczenie pracy – k. 9 plik I akt ZUS/

W okresie od 2 kwietnia 1986 r. do 31 maja 1988 r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...) A. G., W. S. w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowiskach murarza, malarza.

/świadczenie pracy – k. 10 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony w okresie od 30 sierpnia 1988 r. do 5 listopada 1988 r. był zatrudniony na stanowisku mistrza budowy w pełnym wymiarze czasu pracy w zakładzie (...).

/świadczenie pracy – k. 11 plik I akt ZUS/

Ubezpieczony był zatrudniony w Zakładzie (...) w okresie od 29 marca 1989 r. do 12 lipca 1989 r. na stanowisku murarza w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadczenie pracy – k. 12 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił przede wszystkim na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w postaci m.in. dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, akt osobowych ze spornych okresów zatrudnienia, częściowo legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy.

Sąd odmówił wiary zapisom znajdującym się w legitymacji ubezpieczonego wskazującym wysokości wynagrodzeń za okres od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r. albowiem w ocenie Sądu zostały one dopisane w późniejszym terminie, niż wpis potwierdzający jedynie okres zatrudnienia ubezpieczonego w M. – Ł. i nie wiadomo przez jaką osobę. Wpis potwierdzający jedynie okres zatrudnienia w w/w zakładzie pracy został sporządzony przez pracownika M. H. G. zapewne w dacie ustania zatrudnienia wnioskodawcy w M. – Ł. tj. 30 grudnia 1970 r. Ubezpieczony składając wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy w dniu 21 czerwca 1995 r. przedłożył w organie rentowym legitymację ubezpieczeniową i znajdowały się w niej jedynie zapisy dotyczące okresu zatrudnienia w M. – Ł.. Brak było zapisów dotyczących wysokości wynagrodzeń z okresu od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r. Zapisy te pojawiły się dopiero w dacie złożenia przez ubezpieczonego wniosku o emeryturę. Ubezpieczony w toku postępowania przed Sądem Okręgowym nie był w stanie wskazać kto dokonał wpisu w/w kwot do jego legitymacji ubezpieczeniowej i kiedy. Sąd Okręgowy w toku postępowania bezskutecznie próbował ustalić adres zamieszkania H. G. – pracownika, który dokonywał wpisu w/w okresów zatrudnienia i wezwać go na rozprawę w charakterze świadka by ustalić czy osoba ta dokonywała wpisu wysokości wynagrodzeń w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy za okres od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r.

Dlatego też Sąd odmówił wiary zapisom w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy w zakresie wpisu wysokości wynagrodzeń za okres od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r.

Sąd odmówił także wiary zeznaniom ubezpieczonego dotyczącym okoliczności dokonania wpisu wynagrodzeń za w/w okres w jego legitymacji ubezpieczeniowej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 174 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Natomiast zgodnie z ust. 2 tego przepisu przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

W myśl ust. 3 w/w przepisu podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się przed dniem 1 stycznia 1999 roku.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,

3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz

4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

Zgodnie z art. 16 cytowanej ustawy przy ustalaniu kolejnych dziesięciu lat kalendarzowych – przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego określonego w ust. 1a i 1b, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184. Wiek emerytalny dla mężczyzn urodzonych w okresie: do dnia 31 grudnia 1952 roku wynosi co najmniej 65 lat i 8 miesięcy (ust. 1b pkt 4).

Podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24 według art. 25. ust. 1 ustawy emerytalnej stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Emerytura, ustalana według zreformowanych zasad dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi, w jakim ubezpieczony przechodzi na emeryturę (art. 26 ust. 1 ustawy emerytalnej).

Stosownie do art. 116 ust. 5 powyższej ustawy do wniosku o emeryturę lub rentę powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo i wysokości tego świadczenia, co oznacza, że ciężar dowodu w tym zakresie spoczywa na wnioskodawcy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2001 roku II UK 297/00).

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 7 maja 2003 roku sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i (Dz. U. Nr 237 poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie, którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana tu regulacja, wyrażona także w poprzednio obowiązującym Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. Nr 10 poz. 49 ze zm.) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak, aby wysokość uzyskiwanego

uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak m. in. SN w wyroku z 25.07.1997r. - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324 a także SA w Warszawie wyrok z dnia 4.03.1997r. - III AUa 105/97, Apel. W-wa 1997/2/7 SA w Rzeszowie z dnia 27.06.1995 - III Aur 177/95, OSA 1996/10/32, czy SA w Białymstoku III Aur 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Należy podkreślić, iż Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych nie jest związany ograniczeniami dowodowymi określonymi dla dowodzenia przed organami rentowymi, co wynika z treści art. 473 k.p.c. i sprawia, że każdy fakt może być dowodzony wszelkimi środkami, które Sąd uzna za pożądane i ich dopuszczenie za celowe.

Dlatego, w niniejszej sprawie Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dokumentacji związanej ze spornymi okresami pracy wnioskodawcy, zeznania wnioskodawcy na okoliczność wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez odwołującego w okresie zatrudnienia w M. - Ł., (...) Oddział w Ł..

W rozpoznawanej sprawie wnioskodawca ostatecznie zażądał uwzględnienia do ustalenia wysokości podstawy kapitału początkowego oraz do wysokości emerytury: wynagrodzeń na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej z okresów zatrudnienia w M., w (...) Oddział w Ł..

W ocenie Sądu, w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego brak jest podstaw do uwzględnienia wnioskodawcy wynagrodzeń za okres zatrudnienia w M. - Ł. od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r. na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej ubezpieczonego, gdyż w ocenie Sądu wysokości tych wynagrodzeń zostały dopisane i brak jest informacji kto dokonał tych wpisów. Zatem w ocenie Sądu organ rentowy za okres zatrudnienia od 24 lutego 1969 r. do 30 grudnia 1970 r. słusznie przyjął ubezpieczonemu minimalne wynagrodzenie.

Sąd oddalił także żądanie W. L. uwzględnienia za okres od 6 października 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. w (...) Oddział w Ł. kwoty wynagrodzenia wskazanej w legitymacji ubezpieczeniowej tj. 6.245 zł pomnożonej razy 3. W ocenie skarżącego kwota 6.245 zł wskazana w legitymacji ubezpieczeniowej za rok 1973 r. dotyczy jednego miesiąca, a skoro ubezpieczony był zatrudniony od 6 października 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. to kwota za cały okres zatrudnienia powinna być 3 razy wyższa. W ocenie Sądu brak jest podstaw by zgodzić się z interpretacją zapisów w legitymacji dokonaną przez wnioskodawcę. Skoro w legitymacji przy wpisywaniu wysokości wynagrodzenia za 1973 r. wskazano tylko jedną kwotę bez podania, że jest to wynagrodzenie za jeden miesiąc to należy przyjąć, że jest to kwota wynagrodzenia, którą ubezpieczony uzyskał w całym 1973 r. podczas zatrudnienia w (...) Oddział w Ł.. Za poprawnością tej interpretacji świadczy chociażby zapis w legitymacji dokonany przez tego samego pracodawcę za rok 1974 r., gdzie wskazano kwotę za cały okres zatrudnienia ubezpieczonego w 1974 r., a następnie poniżej wskazano kwotę za 1 miesiąc.

Sąd mając na uwadze ustalony stan faktyczny oraz powyższe rozważania uznał, że brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania ubezpieczonego.

Stosownie do treści art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W postępowaniu sądowym ubezpieczony może korzystać z wszelkich środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty, w szczególności z dowodów z dokumentów oraz z przesłuchania świadków (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, OSNP 11/1998, poz. 342).

Nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawcy. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na

stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie o sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z dnia 7 października 1998 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 244/98 (OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662), Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od dnia 1 lipca 1996 roku nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Podobny pogląd zaprezentował Sąd Apelacyjny w Łodzi w uzasadnieniu wyroku z dnia 15 marca 2006 roku, zapadłego w sprawie o sygnaturze akt III AUa 1096/05, wskazując, iż ujemne konsekwencje związane z trudnościami w dokumentowaniu wysokości wynagrodzeń z lat odległych nie powinny obciążać wyłącznie ubezpieczonych, jednakże nie można również odpowiedzialności za taki stan rzeczy przenosić wyłącznie na Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Ustawowym wymogiem jest bowiem wykazanie przez ubezpieczonego konkretnych kwot otrzymanych przez niego zarobków, jako podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe lub ubezpieczenie społeczne, przy czym nie może istnieć tu żaden stan niepewności co do wysokości.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ i § 1 k.p.c., oddalił odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy.

K.K.-W.